

K Ü L Ö N F É L É K

Feilitzsch Artur báró †. Erdélyből érkezett mult hó közepén az a szomorú hír hozzánk, hogy a régi erdész-gárda egyik kimagasló alakja, *Feilitzsch Artur báró*, v. b. t. t., volt földmívelésügyi miniszter, nagyernyei birtokán 66 éves korában elhunyt.

Már selmecebányai tanulmányai idején jelentős társadalmi szerepet vitt mint az ott a 70-es évek második felében alakult magyar társaság elnöke. Gyakorlati szolgálatát a máramaroszigeti erdőigazgatóságnál kezdette, később hosszabb ideig budapesti kir. alerdőfelügyelő volt. 1890-ben Kolozsvárra kir. erdőfelügyelővé, majd 1892-ben ugyanoda m. kir. erdőigazgatóvá neveztetett ki. E közben élénk részt vett az erdélyi magyarság társadalmi és politikai mozgalmában. Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1894—1907. években volt tagja és *Bedő* Alibert lelkes hívei közé tartozott. Erdészeti pályafutása 1899-ben ért véget, amikor Kolozsvár II. kerületének országgyűlési képviselője lett szabadelvűpárti programmal. *Tisza István* gróf szűkebb csoportjához tartozott s az első *Tisza-kormány* alatt a képviselőház egyik alelnöke lett. 1905. január havában kisebbségben maradt régi kerületében, de mint a *Fejérváry-kormány* földmívelésügyi minisztere továbbra is exponált politikai szerepet vitt, amellyel sok régi hívével ellentétbe jutott. A *Fejérváry-kormány* bukásával azután úgy a politikai, mint a társadalmi élettől teljesen félrevonult. Mint képviselő az erdőtisztek akkor aktuális státuszrendezése körül buzgólkodott. Régebbi közgyűléseink résztvevői előtt emlékezetes lesz ötletekben gazdag, nagy szónoki készsége.

Nyugodjék békében!

Személyi hírek. *A kormányzó úr öfőméltósága* a külügy-minisztérium ideiglenes vezetésével megbízott magyar királyi kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére sédeni és remetei gróf *Ambrózy Lajos* rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert a bécsi magyar királyi követség vezetésével megbízta és egyben megengedte, hogy neki a külügyminisztérium elnöki csoportja élén a magyar külügyi szolgálat megszervezése körül a legnagyobb odaadással és körültekintéssel öt és fél éven át teljesített kiváló szolgálatáért teljes elismerése tudtul adassék.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter a hazai szikes területek megjavítása érdekében eddig végzett s ezután végzendő tudományos kísérletek és kutatások eredményeinek gyakorlati

értékesítése s a hazai szikes területek megjavításával foglalkozó különböző szakintézetek ezirányú működésének egységes irányítása, a javítás módzatainak a köztudatba leendő átvitele, s általában az ezzel kapcsolatos összes kérdések előbbrevitele érdekében a „M. kir. földművelésügyi minisztérium állandó központi talajjavító bizottsága“ elnevezéssel egy új központi szervezetet létesített, melynek elnökévé: dr. *Sigmond Elek* egyetemi ny. r. tanárt, tagjaivá: dr. *Ballenegger Róbert* egyetemi m. tanár, kertészeti tanintézeti tanárt, dr. *Dégen Árpád* kísérletügyi főigazgatót, a budapesti vetőmagvizsgáló állomás igazgatóját, *De Pottere Gerard* miniszteri tanácsost, *Fabricius Endre* m. kir. gazdasági főtanácsost, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület főtitkárát, *Gállos Aladár* földműveléskolai tanfelliigyelőt, *Gyárfás József* kísérletügyi főigazgatót, a magyaróvári országos m. kir. növénytermelési kísérleti állomás igazgatóját, *Herke Sándor* m. kir. fővegyészt, az Alföldi Mezőgazdasági Intézet talajtani és agrochemiai állomásának vezetőjét, *Koós Mihály* ny. h. államtitkárt, az Országos Mezőgazdasági Kamara igazgatóját, *Magyar Kázmér* m. kir. gazdasági főtanácsost, *Nagy Sándor* miniszteri osztálytanácsost, *Purgly Emil* főispánt, a Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara elnökét, dr. *Rácz Lajos*, a Tiszántúli Mezőgazdasági Kamara igazgatóját, dr. *Sávoly Ferenc*, a m. kir. országos meteorológiai és földmágnességi intézet adjunktusát, dr. *Steinecker Ferenc* egyetemi ny. r. tanárt, az Országos Falu Szövetség ügyvezető alelnökét, *Treitz Péter* m. kir. földtani intézeti főbányatanácsost, dr. *Ujhelyi Andor* miniszteri tanácsost, titkár-jegyzőjévé pedig dr. *Mihók Endre* miniszteri titkárt kinevezte.

*

A Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesülete *Biró Zoltán*, ny. miniszteri tanácsost, a Magyar Erdőbirtokosok faértékesítő részvénytársaságának vezérigazgatóját, igazgató választmányunk tagját az egyesület alelnökévé választotta.

Vitézek avatása. Olvasóink előtt nem kell ennek a magas-tos ünnepségnek mibenlétét bővebben magyarázni. Emberi jutalmazása ez az igaz érdemnek, az önfeláldozó hazaszeretnek, az utódok előtt való megörökítése annak a tiszteletnek, melyet megkülönböztetett módon tartozunk leróni az egyéni érdem szerezte hősiesség magatartásnak.

Különösképen meg kell emlékeznünk a *Szent Margit-sziget* MAC-pályáján június hó 21-én lefolytatott ünnepségről, mert

ezúttal újabb négy erdómérnök szaktársunk nyerte el a megtisztelő vitézi címet.

Mielőtt azonban a most vitézzé avatott szaktársaim nevét sorolnám fel, előbb meg kell említenem az annakidején a királyi várkertben tartott első vitézi avatás emelkedett ünnepségét is, amely alkalommal elsőnek vitéz *Ujváry Géza*, kalocsai főkapitányi erdömester nyerte el a vitézi címet. Vitéz *Ujváry Géza* annakidején néhai *Várady L. Árpád* kalocsai érsek úr nagylelkű felajánlása folytán egyben egy elsőrendű 100 kat. holdas vitézi telket is kapott, amelyet azóta emberfeletti igyekezettel és nem közepes szakértelemmel mintaszerűen instrukcióval is felszerelt.

Örömmel láthatjuk tehát, hogy egy ilyen új, a magyar anyaföldben önálló gyökeret vert törzsöke máris van a magyar erdészgárdának. A legutóbbi vitézi avatáson a kormányzó, mint a vitézek Főkapitánya vitézzé avatta:

Ilosvay Lajos* m. kir. erdómérnököt, (földmív. min.),

Bokor Rezső m. kir. erdómérnök, főiskolai tanársegédet,

Vasváry (Jurovich) Hugó erdómérnökjelöltet,

Tury Béla erdómérnökjelöltet.

Őszinte szívvel kívánjuk, hogy új vitézeink mindegyike a magyar erdészársadalomnak gazdaságilag is önálló, független vitéz egyedei lehessenek, s mihamarább kövessék e téren első vitéz szaktársunk példáját.

Egy megfigyeléssel azonban adózom t. olvasóközönségünknek. Unos-untalan találkozom a gyakorlatban olyan szaktársaimmal, akik birtokában vannak ugyan mindama előfeltételeknek, amelyek a vitézi rendbe való bejutáshoz feltétlenül szükségesek, azonban *közismert magyar nemtörődomséggel* nem vesznek elegendő fáradságot ahhoz, hogy a sokszor mehezen összegyűjthető adataikat beszerezzék. Kívánatos volna ebből a nemtörődomségből kivetkőzni, mert hiszen nem csupán önmaguknak, önalapította családfájuknak, hanem egyben a meggyengült, elsorvadt magyar középosztály megerősödésének érdekeit is szolgálják s e mellett szakunknak is elismerést szereznek.

Sajnálatomra a vitézzé avatott erdőöröket illetőleg ma még nem állanak megfelelő adatok rendelkezésemre s így ezek névsorát nem áll módomban közölni.

* Mint halljuk, vitéz *Ilosvay Lajos*, magyar nemességének az avatási kérvény során megejtett igazolása alapján belügyminiszteri engedéllyel ezentúl a *Szilágyi-Ilosvay* kettősnevet fogja használni.

A Tiszajobbparti Erdészeti Egyesület tanulmányi kirándulása. Sátoraljaújhegytől szinte röpít bennünket a „Hegyközi“ erdei vasút a füzerradványi uradalom felé. A tégláégetőnél pár percre megállunk, azután Pálházára érünk, ahol a hajnali utazástól megviselt vendégek a bőséges reggelitől felfrissülve az erdőgazdaság tanulmányozásába foghatnak.

Még mindig vasúton folytatva utunkat, elhagyjuk a sok fényes napot látott füzéri várat, hogy tulajdonképeni hazánkba, az erdő templomába juthassunk. Itt megindul a vita a tölgy alátelepítésekről, elgyertyánosodásáról és egyéb aktuális kérdésekről, amelyeknek csak *Róth* gyérítési kísérleteinek bemutatása vet véget. Az erdőmívelés professzorának szakzszerű előadása többrendbeli kérdést váltott ki, amely ismét a tölgyesek természetes felújulása körül forgott. Ennek impulzust részben az is adott, hogy a kísérletezés tárgyát képező 60—70 éves tölgygyel elegyes bükkösben mindenütt a tölgyújulat nyomai voltak észlelhetők.

A hollóházai keramiai gyár megtekintése után gyönyörű bükköserdőt kendersűrűségű fiatalossal láttunk.

Különböző vélemények merülnek fel az újulat felszabadításának tempójára nézve, bennünket — bükkieket — az köt le legjobban, mikor az uradalom vezetőségétől arról értesülünk, hogy a bükknek felújítása itt semmi nehézségbe nem ütközik, a vágások előrehaladtával a cseprentés oly lendülettel tör elő, hogy nehéz probléma előtt állanak, az újulatok felszabadítása, valamint az anyaállomány további fentartása tekintetében.

Hirtelen csend állott be.

Elnökönk, báró *Waldbott* Kelemen kalapját levéve megszólal:

„Vasárnap van Uraim! Ha már istentiszteletre nem mehettünk, itt az ős bükkös alatt imádkozzunk a magyar hűszeggyel.“

Ebéd után a pálházai fűrészteknőt tekintettük meg kiegészítő üzemével együtt. Innen azzal a gondolattal távoztunk, hogy a kitermelt anyagnak kereskedelmi feldolgozása és értékesítése ugyancsak fontos tényező a jól vezetett erdőgazdaságban. A kemencepataki faszénüzem szintén ezt bizonyítja.

Egyben látva azokat az óriási beruházásokat, amelyeket az uradalom rövid időn belül produkált, meghajlunk birtokosa előtt, aki erdőgazdaságának érdekeit ily nagy készséggel honorálja.

Ismét az erdőben vagyunk. Tizenöt méter magasra tehető erdei fenyves alatt alig 1—2 méteres lúcfenyősorokat mutatnak be. Kuriózumképen megemlítik, hogy az összes fenyőt a kilencvenes évek végén egyszerre telepítették. Kérdést intéznek, hogy mi lehet a lúcfenyő elmaradásának az oka?

Találgatások egész serege, pozitívítások nélkül.

Ki tudhat a természet rejtelseibe pár perc alatt behatolni? A közgyűlés két kimagasló pontját elnökünk fulmináns beszéde és ügyvezetőnk gyönyörűen felépített előadása képezte, ki végezetül javasolta, hogy az egyesület újabb 5 millió koronás pályadíjat tűzzön ki a gyakorlati erdőkitermelést és fakereskedelmet felölő munka díjazására.

Mindkét előadás tulajdonképen felhívás volt.

Az első a cserkészügynek hathatós felkarolásáról szólott és a magyar erdőbirtokos-osztálynak volt adresszálya; a második rámutatott arra, hogy felsőbb erdészeti oktatásunk az alapos fakereskedelmi és ezzel kapcsolatos modern pénzügyi ismeretek előadását nem nélkülözheti.

Közgyűlésünk sikerét mi sem bizonyítja jobban, hogy még azok a tagok és vendégek is, akik nem tartoznak a szorosan vett zöldkabátosokhoz, igaz elragadtatással bírálták.

Másnap reggel lóvasúton a kőkapui vadászkastélyhoz érkeztünk, ahonnan elismeréssel adóztunk a kimart hegyoldalak szákszerű befásításának.

Majd az ujonnan épített erdei út segélyével az új birtok elnevezésű erdőben találtuk magunkat. Itt ismét sok érdekes vélemény hangzott el, a tarra vágott, de nemesebb fanemmel csak helyel-közel felújult vágásoknak mesterséges beerdősítéséről, figyelembe véve a nagy szarvasállomány állandó jelenlétét.

Gróf *Károlyi* László védnökünk unadalmát elhagyva, báró *Waldbott* Kelemen erdőbirtokára léptünk. Az izig-vérig erdészelnökünk személyes előadásával ismertette erdeit.

Vadaskertjében 30—40 méter magas sudár tölgyesoportokon jóleső érzéssel pihent szemünk.

Tekintetünkkel simogattuk csonka országunk raritásait és dicsértük a tulajdonos konzervatív gazdálkodását.

Közvetlen ebéd előtt báró *Waldbott* bejelentette, hogy az előbb jelzett pályamunka díjazását az időközben megjelent *Károlyi* István gróf magára vállalta, Dörgő éljennek mondtunk köszönetet a nemes gondolkozású ifjú grófnak.

Ebéd után a regéchetai fenyvesekbe vezetett utunk, Szebbnél-szebb fenyőkultúrákban volt részünk.

4500 k. hold korra és fanemre nézve különböző exóta fenyőültetések bontakoztak ki előttünk, szakszerűen kezelve, vidor tenyészetben.

Betegeskedő egyedet egyet sem láttunk. Az egész erdőség szabályos, kitünően tartott úthálózattal feltárva, a mi a belterjes gazdálkodást módfelett megkönnyíti.

Elnökünk előadta, hogy vadragástól és károsítástól úgy tudja megmenteni erdejét, ha egyrészt a fenyőt nagyobb tömegben ültette, másrészt, ha a fásítás közé ékelődött természetes lombújulatot csak óvatosan tisztítja. Majd a regéci vár érdekes történetét ismertük meg.

A késő délutáni órákban báró *Waldbott* tolecsvai kastélyában ebédelve, a selmeci bursnóták alkordjai mellett vettünk búcsút azoktól a felejthetetlen napoktól, amelyet védnökünk és elnökünk bőkezűségéből kifolyólag szerencsénk volt eltölteni.

Igaz köszönet és hála érte.

Az egész idő alatt módfelett sajnáltuk, hogy e nagyon tanulmányos kirándulás résztvevői csak az egyesület tagjaiból verbuválódtak.

Az ily öszejjövetel hivatva van, nemcsak a bennünket összekötő fonalat az erdészet szövöszékén igaz barátság leplévé szőni, hanem a látottak és tapasztaltak alapján az egyesületek életébe friss vérkeringést belevinni, az egyes egyesületek lapjaiba új témákat teremteni, vagy egyes kijegecesedett irányokat különböző nézőpontokból megvilágítani, megvitatni. Hisz az erdőben annyi változatosság tapasztalható, hogy az ember munkás élete alatt azt teljes mértékben kitanulni nem képes. Azért szükségesek az ily öszejjöveletek, hogy az oda összehordott egyes gyakorlati megfigyelésekből, tapasztalatokból és az ebből fakadó elméletből a hazai erdőgazdaság legalább egy körzetének kis sziklavárát felépítsük.

Elmélet, gyakorlat!

Még nem is olyan régen, elég gyakran előfordult, hogy az egyik az északi, a másik a déli póluson foglalt helyet. Istennek hála, ez már a múlté. És ezt a változást, a szaklapoktól eltekintve tulajdonképpen három, illetve négy tényezőnek köszönhetjük. Az első a gyakorlati erdőgazdaságot megalapozó erdészeti vezetőségünk, a második az az elmélet, mely a gyakorlattal a kapcsolatot állandóan keresi. A harmadik tényező, a tanulmányi kirándulás, ahol ezt a kapcsolatot meg is találja, s a negyedik a tanulmányi utak lehetőségét biztosító erdőbirtokos osztályunk.

Lippóczy.

Erdészeti ismeretek terjesztése a gazdasági és általános ismétlő iskolákban. Aki az életben nyitott szemmel jár, sajnálattal tapasztalhatta, hogy minálunk általában — tisztelet a kivétellek — az erdő megbecsülése, a fa szeretete nincs annyira kifejlődve, mint a művelt nyugati államokban, avagy távol, napkeleten pl. a japánok hazájában.

Szomorúan láttam, nem egyszer, az országúton gonddal elültetett szép fiatal gyümölcsfáinkat duhaj fejszecsapással behasítva, nem egyszer cél és ok nélkül, lelketlenül megtépázva. Azokról a károsításokról, amelyek közelebbről a nyomorúság-gal vannak némi összefüggésben, itt nem is beszélek.

Mimdezen fonákságok, helytelenségek alapokát *népnevelésünk hiányosságában* vélem felismerni, amelynek tervszerű kiépítésére immár múlhatatlanul szükség van.

Örömmel láttam azonban egy e napokban kezembe került, a gazdasági és általános ismétlő iskolák számára írt, s *Öveges Kálmán* gyak. isk. tanító szerkesztésében megjelenő *olvasókönyv*-ben, hogy a mintegy 180 oldalra terjedő tankönyvből, a földrajzi, történelmi, természettudományi stb. tárgykörön kívül *az erdőnek, erdőművelésnek és használatának viszonylagosan a legtöbb helyet szenteltek*, mert a mintegy 15 tárgykörben mozgó különféle olvasmányok között az „erdészetnek“ 30 oldal jutott.

Amint a tankönyvből is látjuk, az idevonatkozó olvasmányokat *Pászthy* Ferenc ny. m. kir. főerdőtanácsos írta. Az olvasmányok egyszerű, világos, könnyen megérthető nyelven vannak megírva s tömörítve tartalmazzák mindazt, amire a tanulóknak szüksége lehet.

Mint halljuk, az erdészeti rész megírásának kerekded összeállítása illetékes helyen is külön elismerést váltott ki. Hogy mennyire fontos az ilyen irányú munkálkodás, abból is megítélhető, hogy a kinyomtatott első 5000 példány máris közel áll az elfogyáshoz.

**Az „Erdészeti Lapok“ 1925. évi VII. füzetének
HIRDETÉSEI.**

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadtnak.

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 2500 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 400.000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egy-ségárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Apróhirdetéseknél egy szó 1500 K, álláskeresleti hirdetéseknél 700 K.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

**Magyar Erdőbirtokosok
Faértékesítő Részvénytársasága**

Budapest IX, Calvin-tér 7. sz.

Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű tűzifát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben készséggel áll az erdőbirtokos és erdőtiszt urak rendelkezésére.

(I. XII. 7.)

Egy húszéves, nőtlen, erdőőri és vadőri szakiskolát végzett erdőőr, jóbizonyítvánnyal rendelkezik, állást keres. Bósa András Nyiregyháza, Sóstó erdő. (5. V. 5.)

Erdőőri és vadőri iskolát végzett 22 éves egyén, kitűnő bizonyítvánnyal, több évi gyakorlattal, állást keres azonnali belépésre. Cim a kiadóhivatalban. (6. III. 3.)

VUK M. ÉS FIAI BUDAPEST

FATERMELŐK ÉS FAKERESKEDŐK

ALAPÍTTATOTT: 1847

Vásárolnak tölgydongafa-, talpfa-, vagy tűzfatermelésre alkalmas erdőket tővön és feldolgozott fakészleteket.

Iroda: V. kerület, Kálmán-utca 10.

Fatelep: V. kerület, Váci-ut 160.

(I. VI. 4.)

Nagyméltóságú gróf Mailáth József úr révleányvári erdészeténél, elsőrendű hasított fából készített 500—800 l-es transzport, 200—500 l-es boroshordók és 8—14 akós dongák kerülnek eladásra, kisebb-nagyobb mennyiségben. Bővebb felvilágosítást: Révleányvári erdészet, Zemplénagárd ad. (9. II. 1.)

VIZI JENŐ

KÖRMENDI FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA

KÖRMEND (VAS MEGYE)

Ajánl a legolesőbb napiáron szavatolt magas csiraképességű erdei, fekete-, luc-, vörös- stb.

fenyőmagvakat, *továbbá frisstermésű akác-, juhar-, kőris-, gledics-, éger- stb.*

lombfamagvakat, *valafrisstermésű alma-, körte-, cseresznye-, mahalobmyrabolán- stb.*

gyümölcsmagvakat

Fenyőmagpergetőtelepünk, mint ilyen, a legnagyobb Magyarországon

Nagyobb szükséglet esetén külön előnyös árajánlattal szolgálunk

Távíratl cím: „Vizi, Körmend“

(3. XII. 11.)

Vezetőállásban lévő, 35 éves, nős, r. kath. uradalmi főerdőmérnök nagyobb erdőbirtokon állást keres, nagy mérnöki gyakorlattal. Jelenlegi állását kizárólag etikai okok miatt kívánja változtatni. Szíves megkeresést „1889“ jeligére a kiadóba kér.

(10. III. 1.)

DR. LAMM ANTAL

FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA

KÖRMEND

Sürgőnycim: DR. LAMM, KÖRMEND

LEGMAGASABB CSIRAKÉPESSÉGŰ
TÚLEVELŰ-, LOMBFA-, GYÜMÖLCS- ÉS SPECIÁLIS
KÜLFÖLDI MAGVAK
KAPHATÓK A LEGMEGBIZHATÓBB
MINŐSÉGBEN

(4. XII. 10.)

Cégem 1918 óta fennáll és gyáram 1923-ban modern berendezéssel újonnan lett felépítve, mely nem tévesztendő össze más céggel.

Erdőtulajdonosok figyelmébe. Jegenye- vagy lucfenyő-ágakat és rukszust vagóntételben veszek őszi lekötésre, sürgős ajánlatokat kérek. Debertolis Ferenc, Budapest, IV., Vámház körút 14, I. 4. (13. II. 1.)

32 darab táblára szerelt abnormis özaganacs (14 nyársas, a többi villás és hatos) sürgősen eladó. Cím: özv. Janussek Istvánné, Székesfehérvár, Ősz u. 2. (12. I. 1.)

Okleveles erdőmérnök gyakorlattal, állást keres. Ajánlatokat a kiadóhivatal továbbít. (11. I. 1.)

30 éves, nőtlen, okl. mérnök és erdőmérnök, erdőkitermelési és faipari gyakorlattal, állást keres. Cím a kiadóhivatalban. (8. I. 1.)

Szakiskolát végzett fiatal, nős, r. kath., volt erdőőr, folyó év szeptember 20-ig állást keres, ki szakszerű, önálló erdőkezelés, erdősítés, vadtenyésztésben, mezőgazdaság s összes mellékágazataiban teljes jártas s önállóan vezetni tudja, erélyes, becsületos, kitünő szolg. bizonyítvánnyal állandó megélhetést keres hol szorgalmánál fogva megbecsülik. Ki állásba helyez, két mázsa búza értékét adom. U. p. Abaujszántó, Tóth József, Cekeháza címre küldendő. (7. III. 1.)

Az „Erdészeti Lapok“ 1925. évi VII. füzetének tartalma:

	Oldal
<i>Róth Gyula</i> : A szálerdő vágásmódjainak és állományalakjainak nomenklatúrája	223
<i>Hivatalos közlemények</i> : I. Hirdetmény az állami facsemeték kiszolgáltatása tárgyában. — II. Hirdetmény az erdőőri és vadóri szakvizsgák megtartása ügyében.....	251
<i>Különfélék</i> : Feilitzsch Arthur báró † — Személyi hírek — Vitézek avatása — A Tiszajobbparti Erdészeti Egyesület tanulmányi kirándulása (<i>Lippoczy</i>) — Erdészeti ismeretek terjesztése a gazdasági és általános ismétlő iskolákban	255
<i>Hirdetések</i>	I.—III.

1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875.

1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875.

1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875.

1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875. 1875.